

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve
Egy évre 10 ft. Negyed évre 5 ft 50 kr.
Fél évre 3. Egyes szám — 5.
Előfizetési pénz a minden kérelmény:
fő-piac, VECSEY-ház, földrajzi és szer-
kesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizetheti helyben:
TELEGDI K. LAJOS és H. CSATHY
KAROLY könyvkereskedésben és a
szerkesztőségben. Együtt a postai-
szolgálat után.

Hirdetési díj:

Ötászós példányt 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több
számban, mint azelőtt, alka szerint a
legelőbb árt.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
30 kr.
Nyilatkozat- és megjelölés költsége
minden pont 15 kr.
Név- vagy bérmentesülendők kiállítását
készen tartunk nem véletlen tekintetbe.
Ugyanintén a csekkokat nem adtuk
vissza.

A botrányos ügy.

Debreczen, január 14.

Vége valahára az oly szomorú hírre
vergődött Végh Ignácot elfogták, de
épen nem a pesti rendőrök, a minden
botrány előidézői, hanem elfogatta Ma-
tavovszky vizsgáló bír. A rendőrség
soha ez életben el nem fogja, mert an-
nak fellőlő nagy parancsolnak.
A bűnjeleket tartalmazó eredeti ok-
mányokat is átvette a bíróság, tehát
most már remélni lehet, hogy a vizsgá-
lat megkezdetik.

De hát egy ember, egy hírlapíró-
nak feloldozására, a népek felingerlé-
sére volt szükség, hogy Végh Ignácot
elfogják, s hogy az elkövetett bűn vizs-
gálatát megkezdjék?

Kedvezőtlen színen tünteti ez fel-
igazságszolgáltatási állapotunkat, szomo-
ru színen az egész országot, melynek er-
kölosén a corruptió már csaknem egé-
szen felülkerekedett.

Egy ember vérebén fekszik, a nép
megmozdul és csak akkor kerül meg
Végh, pedig Végh Ignác egy perozere
sem hagyta volt el Budapest városát,
Debreczenben köröztetése csak ámitás
volt.

Ha a bírói kar független volna, —
mint állítatik — lehet az ilyen fájda-
mas események nem következnek be,
de a bíró nem független a hatalommal
szemben, mert a hatalomnak joga van a
bíró tetszése szerint odahelyezni át, ho-
va a bírónak nem tetszik, akkor is nyu-
galmazni, mikor a bíró nem kívánja, erre
példák vannak. Teljék hogy lehet itt bírói
függetlenségről beszélni.

De nemcsak a rendőrség éhletlen-
sége vagy rosszakarata, nemcsak az igaz-
ságszolgáltatás erélytelensége volt oka
az időszerűként egymással bekövetke-
zett országos botrányoknak, hanem oka
volt határozottan a sajtó egy része is,
mert még a tolvajlásokból is politikai
pártkérdést csinált.

Ott volt Váradi Gábor rendjélője.
A bécsi törvényszék a hatásköre
alattiakat mind elítélte, kik ezen ügybe
befolytak s bűnösök voltak; az egész
Magyarország tudta, hogy Váradi Gábor
volt a főbűnös, Váradi Gábornak Bécs-
ből szöknie kellett; Magyarországon sza-
badon érezte magát; az ellenzéki sajtó
feltámadt, fel kellett támadnia, mert a
képviselethez a lelkület, a miniszterelnök
kekelbarátja compromittálta az országot.
A kormányparti sajtó melyen hall-
gatott, mert Váradi a kormánypárthoz
tartozott, de a közvélemény az ellenzék-
nek adott igazat, s Váradi Gábor meg-
szűnt minden valamirevaló társaságban
számítani.

Következett utána nem sokára a
gr. Zichy Ferráris államtitkár ismeretes
botrány ügye.

Az ellenzék a mély titok leplét leb-
bentette fel a bűnhalmazról; a külföld

összes sajtója elítélte az államtitkár, el-
ítélte az országot, mely ilyen államtit-
kár elűrt, de a magyarországi kormány-
parti sajtó mélyen hallgatott, mert Zichy
kormányparti volt, s Tiszának a belügymi-
niszternek államtitkára és barátja, de az
ország közvéleménye, maga az uralkodó
is, az ellenzéknek adott igazat; Zichy-
nek le kellett köszönni, de hát az igaz-
ságszolgáltatás hol kézik? vagy az or-
szág pénztára Csáki szalmája, kiváltása,
melyet meglopni, megrabolni lehet vala-
kinek?

A bűnnek nem üldözése, újabb bű-
nösöket teremt és előkerült a 3-ik és
még eddig — legalább a múlt évben —
a legnagyobb botrány, a kisbirtokosok
földhitel-intézetének kirablása — a mit
egy vidéki kormányparti lap, csak vizs-
szalésnek keresztel.

Az ellenzéki sajtó, összegyűjti a
bűnt felderítő adatokat, eredeti leveleket
kerit elő, melyek a mély titoknak vol-
tak száma, ennek a nyomán megnevezi
névszerint azokat, kik a tolvajlásban, sik-
kasztásban bűnrészesek, gazdag gróf, or-
szággyűlési képviselő, mind szemzese-
dett kormánypartiak, az ellenzéki sajtó,
ezen az egész országot compromittáló
ügyben, mert a bíróság nem mozdult,
mind elősebb kezd lenni, a bűnösök hall-
gatnak, az igazságszolgáltatás hallgat,
de a kormányparti sajtó is hallgatott,
nem volt egy szava sem, mert a bűn-
ösök mind egytől-egyig ahhoz a párthoz
tartoznak, melynek ők szolgálatában ál-
lanak. —

Hogy képviselheti egy olyan lap
az ország közvéleményét, mely a bűn-
ösöket is pártzempontból képes meg-
ítélni?

Ha a sajtó pártkülönség nélkül
egyhangulag mondott volna Váradi, Zichy
és a legutóbb említett banda bűntettei
felett ítéletet; az igazság kezét nem
merte volna megbénítani semmiféle fel-
sőbb hatalom s nem következett volna
be semmi esetre, sem a Vernovay elkö-
vetett szantszándékos gyilkolás, sem az
azt követő mozgalom, melynek végkö-
vetkezményét, nagyon nehéz előre meg-
határozni.

A delegációk kből. Bécsből a kö-
vetkezőket írják a Budapesti K. nek: A külügyi
bizottság jelentésének javaslatba hozott stve-
ge valóságilag már hónapok óta a bizott-
ságban olvasták. Az érdemleges tárgyalások
a plenumban aligah vehetik kezdetüket e hó
18-ika előtt, úgy hogy a delegációk legko-
rábban folyó hó 21-dikén fognak Budapestre
utazhatni, hogy ott hozzáállhassanak a képví-
selői tárgyalásokhoz. — Hogy mikor kezd
meg az osztrák delegáció teljes üléseit, azt
ma még belátni sem lehet és igen valószínű,
hogy a magyar delegáció az üzenetek átérte-
lése s netalán felmerülő differenciák kiegyen-
lítésére csak február elején fog ismét össze-
ülni. —

A „DEBRECZENI” TÁRCZÁJA.

Napoleon magán élete.

— Regényes korrajz. —

IV.

Orsini merénylete.

(53.)

„Miután a hatalmat, nem is azért vettem
át a nemzetől, hogy azon repülékeny nép ke-
gyet elnyerjem, mely csaklony jutalma a ki-
csikart engedmények gyengeségének; nem azért
hogy egykoron tetszésért érdemem meg az
utóvilágnak, midőn én Franciaországban va-
lami tartást alapított; — azért nem is irto-
dom önként el, ma, kijelentem: hogy a
veszély, bármit mondjanak is, nem a hatalom
tulajos eljogjaiban, hanem inkább a vissza-
torló törvények hiányában fekszik. Így az
utolsó választások is, dacára a kielégítő
eredménynek; egyes helyeken elszomorító né-
zőjéteket nyújtottak. Az ellenséges pártok, fel-
használták azt az ország fellátsására, és ése-
re lehetett venni, miképen néhány ember, kik
magukat hangosan, a nemzeti intézmények el-
lenségének vallották, a választókat hamis igé-
rettel megcsalták, és mintán szavazatukat
rimánkodták, később utálatlalt dobák el őket.
Önként nem fogják megengedni, hogy az ily
botrány ismétlődjék, és önként, minden válsá-
gát kényseríteni fognak, — hogy az alkot-
mányra esküdjenek meg, mielőtt jelöltek fel-
lépnek.“

Debreczen, január 14.

Verhovay Gyula, a kisbirtokosok földhi-
tel intézeténél elkövetett sikkasztásokból kiföl-
lyólag, nemcsak a főbűnösöket állította pel-
lengésre, hanem a sajtónak azon munkásait
is, kik magukat megvesztegetni engedték, a
hírlap terén igyekeztek segítségét nyújtani a
tolvajlásra.

Verhovaynak ösmert igazságszérte, be-
csületessége azt követelte, hogy az ellenséki
sajtó férgeit hulljanak ki legelőbb is, mert
csak annak van joga mások felett bírálatot
mondani, ki legelőbb is magát bírálja meg.

Pap Gyula az „Egyetértés” munkatársa,
egyetértett a tolvajokkal, le kellett állítani.
Kínuttatott, hogy ez az ember már előbb,
mint újságíró szarolásokért, tehát a bűnben
résztét, vagy épen a bűnök elhallgatásért
hosszu börtönbüntetéssel fenytettett.

Ez a lealászat, börtönből kiszabadult
ember Verhovay ellen egy támadó cikket írt,
pártkülönség nélkül minden lap visszautasi-
totta, nem fogadta el senki, csak az utosa sar-
kok, hora fel lehet ragasztani mindent s a
debreczeni szabadlérú párt, melynek helyisé-
gében szinte kiragasztatták.

Nem akarunk mi e felett ítéletet mon-
dani, a sajtónak azon része, mely Verhovayt
soha sem szeretete, mely ellene mindég tá-
madólag lépett fel, — nem tartotta méltónak
Papp Gyulát a szoba bocsájtákozni,
— már előzetesen ítéletet mondott s nek-
ünk adott igazat, de azt minden tartózkodás
nélkül kimondjuk, hogy azon párt, mely Pap
Gyula falragasztásának örül s azt argumentumul
használja fel Verhovay ellen, egy kissé meg-
feledkezett magáról.

Néztek Magyarország közvéleményét, ez
épen úgy elítéli a nemzetellenes magánasokat,
mint azon egyéneket, kiknek fején csak a fi-
garó mutatja az embert.

Helyi érdek.

Debreczen, jan. 14.

Egymást érik most a panaszok a külső
vásárban előfordult rendelleneségekről.
Hidég tél van, nincsen a külső vásárban,
egyetlen menedék hely, hora a vásárra hozott
jószág és ember csak pillanatra is meghu-
zathatná magát, pedig négy lóra, s egy szánkára
a belépti jegy 1 ft.

Megkezdődött a vásár, a sorompónál le-
hetett minden embernek, állatnak bemenni, a
belépti jegy osztó igen könyelmes ember, rá-
ér, a vásárba szándékozók úgy sem szokhat-
nak haza, ha már egyszer ide jöttek; ember,
lő, szeleké megatolul, egyszerűen igyekeznek el-
sők lenni, hogy csatlakozz a vásárba már előbb
elérjenek, az erősebb hátra löki a gyengé-
bet, kiféjlik a veszekedés, a jegy osztó mo-
solyog, a gyengébbek s szerényebbek pár óra
múlva léphetik át a sorompót, ha ugyan az
ujjonnan jövők újra vissza nem szorítják, a ren-
dőség jelen nem létevel tünik ki. —

Már az maga, hogy minden darab jó-
szágát 20 kr. vétetik, csak hogy egy czulap-
hoz hozzá lehessen kötni, és a fedélnek vagy
enyhelnak még hirtelen, nagyon sok, —
mondják rá szerződésnek alapul, nagy hiba,
mert ki a város érdekében szerződést köt, és
pedig hosszú időre, annak előre látónak kell
lenni, oda nem elég a corpus juris, oda gaz-
dai tapasztaltság is szükséges.

Aztán ezen kísérletek, sem biztonságomat a
jelenben, sem hitemet a jövőben meg nem sa-
varhatják. Ha életben maradok, akkor együtt
él velem a császárság. Ha lerokadok, akkor
a császárság, halálom által talán még inkább
megerősödnek. Mert a nép és hadsereg bo-
szankodása, újabb túszsá fogva lenni fiam
tróajának.“

A Lajos Napoleon által itt felemlített:
„hiánya a viszeszatorló törvényeknek“ — meg-
adta a jelt kormányának, egy általános nyomás
alkalmazására, és már ugyanazon napon elke-
szült az, legelőbb is a párisi sajtónál, két fon-
tosabb hírlap elnyomásával magát éreztetni.
Azon indokokról, melyekkel Billaut, miniszter
államtitkár a belügyek osztályában, Lajos Na-
poleonhoz intézett jelentésében ezen elnyomás
szükséges voltát előlatta, illetőleg az ország
elűtő szépitette... halgatunk.

Mígában érthető, hogy Lajos Napoleon,
az új szabályokra vonatkozólag előre terjeszt
rendeletet rögtön kibocsátotta; melyre a kö-
vetkező napokon temérdek más is következett,
melyek az egész Franciaország sajtóját, mint-
egy megzsidózták. Ugyanakkor a külföldi sajtó
ellen is intézettek rendszabályok, melyeknek
számban, nem valami különös eredményes lón,
hanem azon hitlenség által tüntek ki, melyel
azokat szépitni igyekeztek, midőn azoknak
mentés gyanánt felhozott szükséges voltát,
vallásos érdekek támogaták.

Erre vonatkozólag, mint mindig ily alká-
lommal a hasug nagy hírnök, Monotere
hogy kénytelen a világnak, a fentebbi intézke-
déseket tudtára adni.

Miután, a már is szerfelett megbolá-

Ezen hiba még tetéződik azzal, hogy a
rendőrségnek semmi nyoma.

A rendre feldyölöknek nemcsak a ezé-
dula hásnál, vagy a kétszó pincsnél kell csak
megjelenni, hanem mindenütt, hol baj van, est
kivánja a város érdeke.

A sorompónál fent kellett volna a ren-
det tartani, s mint mindendütt, itt is az előbb
jörőket sorba beereszteti, így eleje vételet
volna a bakóvkozott rendelleneségek, vesze-
kedésnek.

Nekünk mindenekeftel a város érde-
két kell szem előtt tartani, mert azzal, —
hogy bármi társaság részére minden meg-
magyarázhatlan ok nélkül fizettetjük a vá-
sárra látogatókat, nem nyujtunk nekik segéd-
kezet a rend fenntartására, a műveltebbeket át-
engedjük a durva erőszaknak, s be fog követ-
kezni, hogy vásárainkat mentől keresebben
fogják látogatni, ez pedig Debreczen város s
lakosainak — anyagi veszteségét vonja maga
után.

Több polgár.

A fővárosból.

+ Verhovay Gyulának tegnap nyugta-
lanabb napja volt. A lát erősült, s az orvo-
sok aggasztónak mondják állapotát.

+ Végh Ignác, ki a vizsgáló bírónak a
vizsgálati fogságot elrendelő határozata ellen
a felebbezés tárgyában 24 órai gondolkodási
időt kért, ez ügyben még nem nyilatkozott s
így a törvényszék még nem volt azon helye-
reben, hogy a vizsgáló bíró határozatát felül-
vizsgálata alá vegye. Horváth fogházfelügyelő
tegnap jelentést tett Végh egészségi állapotá-
ról, mely annyira rossz lábon áll, hogy a tör-
vényszék szükségének talála Véghnek kór-
háza szállítatására iránt intézkedni, mely eset-
ben a letartóztatottak kihallgatása a kórház-
ban fog eszközöletni.

Irodalom és művészet.

X Zichy Géza gróf, kinek balkezté son-
gorajátéka Párisban nagy feltűnést okozott, a
jövő hóban Berlinbe megy s ott Vilmos csá-
szár magántermében fog játszani.

X Balázsné Bognár Vilma. — mint a
„Pester Journal” halja — a nemzeti színhá-
zát elhagyja s pedig egy nagyobb németországi
színház meghívására.

X Pulszky Ferencz „Emlékei” legköze-
lebb németül is megjelennek Stapfel Károly
poszonyi özég kiadásában, hol Wirkner em-
lékirataiból már a második kiadás készült.

Debreczeni színház.

(D.) Január 13-án Tündér-ujjak. Szimfő
5 felv. Irta Scribe és Legouvé. Fordi-
totta Felek i M.

Vége egy élvezetes est. Két genialis író
figyelemreméltó darabja. Amit Scribe ügyesen
kigondolt, s ismét tehetségével scenizott, azt
Legouvé, az olvasás művészetének genialis író-
ja, szellemesen dolgozott ki, s színészeink ja-
va sikerrel adták elő.

Első helyen mindenesetre
Mándoky emlíendő Kerbrien Richard-
ban. Amint egyik szerepből sem hiányzik a
tanulmány; gond és figyelem; egy ebben is
megvolt minden, mi az elismerést biztosította
számára. Nem szokunk senki okatlanul dicséri-
ni, de az alakítás olyan volt, hogy kifogást
keresse se találhatnánk ellene. — Nem osoda,
hogy igazgató, mert ő az első ambíciós férfi
tagja a társulatnak. Kér, hogy példája olyan
nehezen ragad.

Fereny minden túlzás nélkül tehe-
tő ambícióra utána. Minden játékán látszik a

zott francia sajtó, újabb megbolását véghez
vitték, és a külföldi sajtó naponta elközbás
által, Franciaország részére ártalmatlanú tet-
ték; Lajos Napoleon magának a francziák nem
igen irigylendő szabadságának megbolásával
foglalkozott, oly módon, mely minden francia
egyint kor, nem, és állás különség nélkül,
mintegy roppant hálával vett körül, melynek
hurokjában, mindazoknak, még a legelőrelá-
tottaknak is bele kellett tekerőzniök, kiktől
a kormány valami okból szabadulni kívánt.

E czóra, legelőbb is katonai rendszabá-
lyok alkalmaztatnak, és egész Franciaországot
a kard uralmának szolgáltatták ki.

Ekor az elhírdet, gyanúsítottak törvé-
nyé terjesztett tárgyalás végett a törvény-
hozó testület elé, ezen szelidített ezim alatt
„Általános biztonsági törvény.“ —
Sajátosság és ritka cím egy törvénynek, mely-
nek csupán az lenne czéja, hogy Lajos Na-
poleon becses személyét: újabb merényletek
ellen biztosítsa.

Ezen általános biztonsági törvény, egész
Franciaországban, a legnagyobb biztonalan-
sági érzelmet gerjesztette föl, minőt a ju-
venit ideje óta nem ismertek. Az 1848 ik ju-
nusi események által, a császárság visszaáll-
tásig 1851. decemberben, csupán csupán csak
a compromittáltak számát is 50,000-re tették.
Mindezekből, elrabortt a híres törvény, mi-
nden törvényes védfegyvert, és átszolgáltatta
őket egyedül a rendőrség önkényének, úgy,
hogy azáltal, még az eddig engedélyezett
bűnbocsánatok is, ismét semmivé lettek.

Azon sépítő hír, melyet akkor terjesz-
tettek stét, mintha Lajos Napoleon utólagosan

lelkismeretesség és igyekezet és ma talán az
egész évadban legtöbbet produkált mint Les-
neven gróf. E fiatal, szorgalmas, tehetséges, és
mindennek fölött szerény színész, ha tovább is
így halad, előrendű jellemzésesszé nőheti ki
magát. Tehetsége már most is nagyobb szerep-
kört igényel, mint amilyenben eddig mozgott.
Különben, úgy látszik, az igazgató is egy vé-
leményen van velünk, és egy idő óta jobb és
jobb szerepekben lépteti fel. — Mag is ér-
demli. —

Karcsy Vilmos haladást mutat s mai
Pen-Marjában nem sokat engedett B e n e d e k
nek a dícsőségéből, ki a szerepét sem tudta
kellően, a minek nem annyira ő, mint szaka-
datlan szereplése lehet az oka. Karcsy a sa-
lonzerepekben már meglehetősen otthon ta-
lálja magát, csak aristokratikus bontója fe-
szes még.

Török és is szokott hangulatában volt
s Helent kifogásalanul alakította, lezámítva Ri-
charddál ama jelenetén, melyben előlítja, hogy
ő is szerelmes. Ez a savor nagyon művészi
volt s szembetűnően hiányzott belőle a termé-
zetesség. Töröknek az ilyen zavart kevésbé
erőltetve is tudja adni, ha több gondot fordít rá.

Dömjén Bóza eleven Bertha volt, de
gyermetességén még mindig látszik a tanul-
mány, bár napról napra kevésbé feltűnő.
A tanulmány pedig csak akkor tanulmány, ha
nem látszik.

Latabár és keresőbb pathossal is ad-
hatta volna Mennerville marquisint; alakítá-
sát csak egy lépés választás el Mennerville pa-
rodijától. Ilyen túlerő színészeknek csak vigjá-
tékban, helyesebben bohózatban van helye, de
komoly drámában sohasem

A színész kongott. S ez így van Debre-
czenben, mihely értékebb, aethetikai be-
csű darabot adnak. Mintha erővel azt akar-
na a közönség, hogy az ilyen magatartásból
— az operettek, hűdés népszimnemek sokkal láto-
gatottabbak — izlésére s így műveltségére von-
junk következtetést. S ezt kénytelenek is va-
gyunk megtenni — nem a mi dícsőségünkre.

Külföldi szemle.

Debreczen, január 14.

— Az orosz czárné állapotában még mind-
dig nem állt be javulás. Szobájában két készül-
lék folyvást oxigén szolgálatat beteg számára,
kinek mindkét tüdije vesélyesen van megta-
madva, úgy hogy környezete komolyan aggódik
élete miatt. A czárné folyvást Oroszországba
vagyódik; az orvosok azonban semmikép sem
egyeznek bele, hogy ez állapotban utra keljen
— Montenegró. A nagyhatalmak csejnyei
követi kijelenték, hogy Montenegrónak nincs
joga lefoglalni a meseetek javait. 5000 monte-
negrói parancsot kapott haladéktalanul Andre-
jeviczába menni. 400 lovat éllelmi szerrekel s
municzióval szintén oda küldöttek.

Tiszviselők egylete.

Debreczen, jan. 14.

A debreczeni állami tisztviselők körében
újdör mozgalom indult meg, czéja: az a vá-
ros területén, alkalmazásban levő tisztvis-
előket egyletté tömöríteni, leg-
főkép a tagoknak megbetegedése esetén or-
vosi segélyt és gyógyszereket előnyös módon
nyújtani, az egylet tagjainak más lehető ke-
zezményeket szerezni, mint p. o. méréseket
áru fűrdőjegyek, színházi és utazási jegyek,
fogyszási cikkek jutányosabb beszerzésére
egyleti uton hatni, a mint ez a központban
fenálló „országos tisztviselő egyesület” tagjai
nézve már eddig is biztosra van s áldásos
hatását érzik sokan.

Egy ily vidéki tekintélyes tisztviselő

egy záradékot esusztatott volna be a törvénybe,
melyszerint oly emberek, mint Thiers, Lamoi-
riere stb. kik tisztán önkényesen száműzöt-
tek időnként Franciaországból, — a törvény
visszaható ereje által nem fognának háborgat-
tatni; csakhamar annak bizonyult be, a mi
valóban volt: az Elyseéből elterjesztett hazug-
ságok. Damocles kardja függött különség
nélkül mindenkinek feje felett, kik a 2-ik de-
cemberi államasiról, nem rögtön tiszleleg
nyilatkoztak.

Ezen törvény egészen dráói szigorú volt,
mint a forradalmi tribunálok idejében, és oly
nemű vala, mely a leggyalazatosabb felada-
nak is ajtó s kapu nyitott. Még ott is, hol
jövőrre még egy törvényes eljárás törőn-
t, a határozatok oly általánosok és tágitha-
tók voltak, mint csak lehet.

Nagyon ügyetlennek kellett volna p. o.
lenni azon államügyésznek, a ki sikerrel nem
felebbezett volna a francia törvényesékekhez,
ha valami beszégetést egy kérésházban, vagy
egy ártalan levelezést kellett volna neki vád-
alá helyezni és mint „fondorkodást”, vagy
mint „gyűlölségre és utálatra igazgató” kor-
mány ellen”, akarta volna megbüntetteni. De
a ki egyszer valami hasonló vétek miatt elítél-
tetett, az aztán egész életére földöntűlett lett és
feladásokra, miket talán nem is tudattak vele,
a rendőrség által, minden teketória nélkül, va-
lamelyik helyről felebbezethetett, — Fran-
ciaországól kiutasíthatott, sőt még Algir-
erba is küldethetett.

(Folyt. köv.)

